

VELIKONOCE

V jednom kurníku vzácná slepička seděla. Jen barevná vajíčka ta slepička snášela.

V pondělí dávala modrá, ve středu zelená, v pátek krásná červená. Hospodář si drbe brady, za chvíli už ví si rady. Chtěl se na trh rychle vydat, všechna vejce drazé prodat. Na trhu pán pyšně stojí, slípka v kleci, ta se bojí. Každý však chce vejce od ní, pánův měsíc už se plní. Pán penízky v dlaních válí, těší se z nich jako malý. Jenže – v kleci sedět celý den, snášet vejce, nesmět ven.... To je vážně věc moc zlá. A tak těžká chvíle na slepičku dolehla. Jako v chvílích starostí, když nám barva z tváře zmizí, zmizela i z vajíček, vypadají jako cizí. Celá bílá – jako jiné. Co jen poví hospodář? Co se asi stane? Hospodář, ten dostal zlost, „Bílých vajec máme dost!“ Slepička ví, co je třeba. A vydá se na cestu, nový domov jde si hledat. Nebyla to cesta dlouhá za vlídnými hospodáři, slepička je brzy našla a už se jí dobře daří.

A když přišel klidný čas, objeví se barvy zas. Však si lidé povídají, že ta vzácná slepička zase začala snášet ta barevná vajíčka. A ten, kdo je nestih získat, vzal si štětec, barvy. A ani si nemoh stýskat, sám si vejce barví.

Dítě odpoví na tyto otázky:

O kom byla pohádka? Čím byla slepička zvláštní? Co s ní hospodář udělal? Líbilo se to slepičce? A co se potom stalo, když byla slepička moc smutná? Líbilo se to hospodáři? Kam slepička šla, když ji hospodář vyhnal? Tam už se slepičce líbilo? Barvíte také na Velikonoce vajíčka? Jak je zdobíte?

BÁSNIČKA S KRESLENÍM

Hluboká mistička,

a v ní tři vajíčka

Kdopak je snesl?

No přece slepička.

